

CARTE

BLANCHE

3 ACADEMISCHE ZIEKENHUIZEN VRAGEN EENSGEZIND DE OPWAARDERING VAN DE ZORGVERLENENDE BEROEPEN

Opwaardering van de zorgverlenende beroepen is gewoon onmisbaar. Hiervoor is enerzijds een beleidswijziging en anderzijds meer algemene erkenning vereist.

Brussel, 31 januari 2023 - Gezien de staking van de non-profitsector op 31 januari en de rechtstreeks ermee verbonden uitdagingen voor volksgezondheid en samenleving, bevestigen de Franstalige academische ziekenhuizen (Hôpital Universitaire de Bruxelles H.U.B, Cliniques Universitaires Saint-Luc en CHU de Liège) hun steun aan de vakbondsorganisaties.

De term 'Covid-19' is vandaag - gelukkig - enigszins naar de achtergrond verdreven, maar ons ziekenhuissysteem lijdt nog altijd onder de naweeën ervan, terwijl het personeel (al dan niet zorgverlenend) zich dag na dag op opmerkelijke wijze blijft inzetten voor de patiënten. Die inzet werd in maart 2020 naar een enorme piek gedreven maar is daarna geleidelijk in de vergetelheid geraakt. Op het terrein is de toestand echter moeilijk gebleven. Naast de pandemie zet de vergrijzing van de bevolking zich verder door. Ook de opmars van chronische ziekten, synoniem voor complexere en moeizamere zorgverlening, weegt steeds meer op ons systeem, en dit bij elke nieuwe gezondheids crisis (zoals zopas nog de griep- of bronchiolitis epidemie). Onze medewerkers tonen telkens een opmerkelijke solidariteit, maar het systeem staat te vaak onder maximale stress.

Het zou gevaarlijk zijn de realiteit van een personeelstekort te bagatelliseren: bekijk gewoon het aantal bedden dat alleen om die reden leeg blijft. We kunnen helaas niet ontkennen dat de werkomstandigheden moeilijk zijn en dat de druk voortdurend toeneemt voor diegenen die zich inzetten. De verkorting van de verblijfsduur gaat voort, en de toename van het aantal operaties in dagverblijf is een overwegend positieve ontwikkeling. Toch verzwaart ook dit de druk op het zorgverlenend personeel, meer bepaald door de versnelling van het ritme waarmee nieuwe patiënten worden opgenomen. Parallel hiermee neemt het menselijk contact tussen patiënten en zorgverleners - zo essentieel voor de diepere betekenis van deze beroepen, de kern van de menselijkheid van de zorg - zienderogen af.

Voeg hierbij de IFIC-hervorming die weliswaar uitgaat van de primordiale intentie om het werk van de zorgverleners op te waarderen, maar die in de praktijk leidt tot spanningen en frustraties. Deze hervorming erkent diverse categorieën van zorgverleners immers niet of onvoldoende, te beginnen bij degenen die in de hospitalisatieafdelingen werken of degenen met specialisatie in afdelingen voor complexe zorg. Los van de financiële belangen, worden deze situaties terecht beschouwd als niet-erkenning van een expertise en een engagement die nochtans onmisbaar zijn voor de patiënten.

Een zorgverlenend beroep is een essentieel beroep en voor vele van onze medewerkers zelfs een roeping! De ziekenhuiswereld speelt een maatschappelijke sleutelrol in elke gezondheids crisis, en is telkens opnieuw op de afspraak. Opdat dit kan blijven duren, willen we van ganser harte dat deze beroepen - die zo belangrijk zijn en formidabel veel betekenis hebben - nieuwe roepingen kunnen blijven wekken. Hun plaats is meer dan essentieel in onze academische ziekenhuizen waar we zorg koppelen aan onderzoek en onderwijs, om altijd de meest innovatieve behandelingen te kunnen aanbieden en om kennis over te dragen aan de komende generaties. De rijkdom van onze ontdekkingen en innovaties, en de kwaliteit van onze zorg bestaan slechts dankzij het teamwerk van het medisch corps en al het zorgverlenende personeel.

Een engagement in een academisch ziekenhuis zou een van de mooiste beroepen ter wereld moeten zijn. In dit vak lever je een bijdrage aan de gezondheid, draag je actief bij aan kennisdeling, verkeer je in een

CARTE

BLANCHE

wetenschappelijke omgeving en beleef je vooruitgang, alles in het teken van zorgverlening van de hoogste kwaliteit. Waarom hebben wij besloten de vakbonden te steunen op deze actiedag? Omdat het ook onze strijd is om de zorgverlenende beroepen opnieuw de aantrekkelijkheid te schenken die ze verdienen, omdat de samenleving ze broodnodig heeft.

Het humanisme van de zorg mag geen loze belofte worden: het is primordiaal om meer te investeren, om de werkvoorwaarden te verbeteren, met name door het aantal zorgverleners in de zorgafdelingen te verhogen en hun duidelijk aanwezige specifieke expertise te erkennen. We mogen nooit vergeten dat België in de eerste plaats dankzij het collectieve engagement van de zorgverleners terecht trots mag pronken met een gezondheidszorgsysteem dat faam en reputatie geniet in de hele wereld. Dit is een uitzonderlijke troef, maar die kan slechts blijven gelden door collectieve erkenning van de zorgverleners die vandaag integendeel en helaas steeds meer moeten verdragen van patiënten of hun verwanten die vaak agressief optreden.

Als wij niet collectief - op het politieke niveau maar ook vanuit de burgermaatschappij - en absoluut prioritair werk maken van her- en opwaardering van de zorgverlenende beroepen, zullen we de huidige teams verder zien afbrokkelen en zullen we de nieuwe generaties niet meer kunnen overtuigen om zich te engageren in de zorgberoepen, ook al weet iedereen hoe essentieel ze wel zijn.

Het H.U.B (Academisch Ziekenhuis Brussel, samengesteld uit het Erasme Ziekenhuis, het Jules Bordet Instituut en het Kinderziekenhuis) ondersteunt zij aan zij met de Cliniques Universitaires Saint-Luc en het CHU de Liège de eisen van het personeel en van de vakbondsorganisaties. Ze weerspiegelen namelijk het algemeen belang. Opdat onze ziekenhuizen optimaal kunnen functioneren en hun drievoudige missie van zorg, onderzoek en onderwijs zo goed mogelijk vervullen in deze evoluerende context, verdedigen wij de noodzaak van beleidsveranderingen voor herwaardering van deze beroepen, om ze aantrekkelijker te maken en om de organisatie en de werking van ons gezondheidszorgsysteem in het algemeen te ondersteunen.